

జ్ఞానగుప్తయత్నం

శ్రీ సి. వి. హెచ్. సుబ్రహ్మణ్యం

అది ప్రభాతసమయం. అప్పుడే చరింప సాగిన పక్షిలధ్వని గాఢంగా నిద్రించే యువతీ యువకులను కలతబెట్టసాగింది. రైతులు తమ వశువులనుతోలుకొని పొలానికి పోయేవేళ. కూలీలు తమ పనిని ఆరంభించారు. తూర్పు దిక్కున ఆకాశం ఎఱ్ఱనై చీకట్లను త్రోవేస్తున్నది. ఆ సమయంలో ఒకవ్యక్తి ఎవరో దీర్ఘాలోచనలో విమగ్నుడై ఇంటివైపు కూర్చున్నాడు. ఆయన మొలకు చిన్నిగుడ్డ, వంటిమీద ఒకగుడ్డతప్ప ఇంకేమీలేదు. వయస్సు ఎక్కువగానే ఉన్నట్లు కనబడుతుంది రాత్రియంతా నిద్రలేమిచే కండ్లెఱ్ఱబడి. నీటిబిందువులను రాలుస్తున్నాయి. మనిషిచూస్తే పిచ్చివాడులా కనబడుచున్నాడు. బుద్ధి ఎటువంటిదో ఎవరికీతెలీదు. మొగంచూస్తే అకదేవో పెద్ద విచారంలో ఉన్నట్లు గ్రాహ్యమౌతుంది. ఆయన పేరు జ్ఞానగుప్త.

ఇంతలో ముగ్గురు యువకులెవరో ఆయన ముందుకువచ్చారు. వారినిచూడగానే జ్ఞానగుప్త విచారం ఆదికమయింది. వారు ముగ్గురుకూడా బోరున ఏడవడం ఆరంభించారు. జ్ఞానగుప్త దైర్యంతెచ్చుకొని వారితో అన్నాడు—“ఏదీ ప్రయోజనంలేదు. కన్నీరు తుడుచుకోండి. దైర్యంతో ఉండండి. మనమంతా ఏకమైతే ఏపనినైనా సాఫల్యంగా కొనసాగించగలం. ఏకమత్యమే బలం. మనమందరంపోయి దొరకో మొరబెట్టుకోక మాతల్లికి వెలవీయండి. ఆపె ఆర్థికమాకుంది. మీ దగ్గర

దాసిపని చేస్తుండే మాకన్నతల్లినిచూచి మేమూరుకోలేము. మా కడుపులు తరుక్కుపోతున్నాయి—ఇందుకు ఆయన ఒప్పుకోకపోతే ఆయనతో దైర్యంగా అనివేద్దాం—” మా తల్లిని మా కీయకపోతే మాపని మేము సాగిస్తాము లోకము భగవంతుడు సాక్షులుగా.”

జ్ఞానగుప్త, మిగిలిన వ్యక్తులు అన్నదమ్ములు. వారి తల్లి ‘భవాని’ ఆమె కింకా ఇద్దరు పుత్రులుండేవారు. వారు కాలంచేసే ముందు జ్ఞానగుప్త పవీవాడు. మిగిలినవాళ్ళు ఇంకా చిన్నవాళ్ళు. భవాని పెద్దకుమారు లిద్దరూ పేరులుపడే సమయంలో తగాదాలు వడ్డారు. తగాదా పోట్లాటయింది. పోట్లాటలో తమ్ముడు దెబ్బతిని మృతినొందాడు. అన్నగారు తమ్ముణ్ణి జయించడానికని ‘పీర్’ అనే ఆయన్ని సహాయంగా తెచ్చుకొన్నాడు.

‘పీర్’ గారు ఒకపెద్ద వర్తకుడు. ఆ పూళ్ళో ఇంకా వర్తకులున్నారుగాని ‘పీర్’ వర్తకాన్ని మించిన వర్తకం ఎవరూచేయలేరు ఆయన భవాని పెద్దకుమారుడి సహాయంతో తన వర్తకాన్ని ఇంకా ఎక్కువగా సాగించడం ఆరంభించాడు. ఆయనకు ఈయనకు దోస్తీ బాగా కుదిరింది.

దినాలుగడిచాయి. పీర్ కోటిళ్ళరుడయ్యాడు. భవాని తన పెద్ద కొడుకునిగూడ కోల్పోయి, విచారమయంలోబడి, అనారోగ్యమయింది. జ్ఞానగుప్త 7 సంవత్సరాల పసిబాలుడు. తమ్ములు పాపాయిలు.

‘పీర్’ భవానిని తనవద్దనే ఉంచుకొన్నాడు. తల్లికి వేరే దిక్కులేరు. కొడుకులూ చిన్నవాళ్ళు. అట్లాగే ‘పీర్’ దగ్గరఉంటూ, కొడుకుల్ని చూచుకొంటూ కాలం గడుపుతున్నది.

‘పీర్’ భవానికి చూపే నిర్దయ ఇంతింతయని చెప్పలేను. ఆపె పెద్దకుమారుడి సహాయంవల్లనే తాను కోటిళ్ళరుడైనానని గూఢ విచారించక ధన సుదంచేత అంధుడై భవాని తల్లిని తన దాసిగా పనిచేయించుకొంటూ వున్నాడు. పైగా ఆమెకు తిండిగూడ సరిగా పెట్టకుండా బానిసకంటె హీనంగా చూస్తున్నాడు. పాపం! భవాని చేనేదిలేక కన్నీరు తుడుచుకొంటూ, తనకుమారులకు రాబోయే దుస్థితిని తలుచుకొంటూ కుళ్ళికుళ్ళి ఏడుస్తూ సంతోషం అనేదే లేకుండా దినాలు గడుపుతున్నది.

ఈవిధంగా అంధకారమయంతో అమావాస్యరోజులు అంతరించాయి. జ్ఞానగుప్త పూర్ణిమచంద్రునివలె దినదినాభివృద్ధిచెంది పెద్దవాడైనాడు. పేరుకు తగినట్లుగా జ్ఞానాన్ని అధ్యయనంగా సంపాదించాడు. తల్లి దుస్థితిని బాగా గ్రహించాడు ఎట్లాగైనా ఆమె బానిసత్వం పోగొట్టేనే తనకు. తన సోదరులకు స్వేచ్ఛ, ఆభ్యుదయము, శాంతి చేకూరుతాయని నిశ్చయించాడు.

భవాని కడసారి పుత్రునిపేరు ‘జీహా’. ఆయనకు, పీర్ గారికి దోస్తీ బాగా కుదిరింది. అందుకని పీరుగారాయన్ను దగ్గరకుతీశాడు. ‘పీర్’, ‘జీహా’ను ఎంతో ఆసురాగంతో

